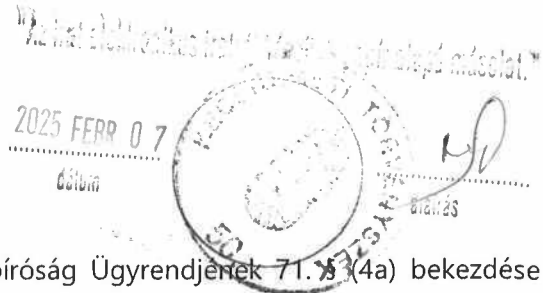

Ér. 2025.02.04 / 20

T.

Kecskeméti Törvényszék útján, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 71. § (4a) bekezdése alapján **Litresits Ü. I. Cégkapu útján** (██████████)

Ügyszám: 16.P.20.015/2024

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Litresits András ügyvéd (██████████) által képviselt (██████████) korábbi felperes, mint **indítványozó** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Pfv.IV.20.639/2024/7.** számú ítéletének, valamint a **Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.095/2024/6.** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat **semmisítse meg.**

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

2023. november 23. napján (csütörtökön), a (██████████) link alatt került közzétételre az „(██████████)” című cikk, ami a mai napig elérhető.

2023. december 22. napján indítványozó, mint felperes sajtó-helyreigazítási kérelmet küldött meg a (██████████) (alperes) felé a cikkben közölt sérelmezett közlések kapcsán, alperes a kérelemben foglaltaknak azonban nem tett eleget.

2024. január 04. napján indítványozó sajtó-helyreigazítás iránti keresetet terjesztett elő a Kecskeméti Törvényszékhez. A **Kecskeméti Törvényszék** 2024. február 16. napján kelt **16.P.20.015/2024/8.** számú ítéletével helyreigazító közlemény közzétételére, továbbá perköltség megfizetésére kötelezte alperest és az alperesi kiadót.

2024. március 19. napján alperes fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú ítélettel szemben.

A **Szegedi Ítéltábla** 2024. április 12. napján kelt **Pf.II.20.095/2024/6.** számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
IV/ 0 0 5 1 0 - 0 / 2025		
Erkezett: 2025 FEBR 13.		
Erkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 4	Kezelőiroda: lu!

A jogerős ítélettel szemben **2024. június 06.** napján indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A **Kúria**, mint felülvizsgálati bíróság **2024. október 16.** napján kelt **Pfv.IV.20.639/2024/7.** számú **ítéletével** a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget **kimerítettem.**

A Kúria 2024. október 16. napján kelt **Pfv.IV.20.639/2024/7.** számú ítélete ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján **nincs helye felülvizgálatnak.**

Előadom, hogy indítványozó **nem kezdeményezett** perújítást vagy jogegységi panasz eljárást az ügyben.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria 2024. október 16. napján kelt **Pfv.IV.20.639/2024/7.** számú ítéletét **2024. december 06. napján vettük át** elektronikus kézbesítés útján, ezért a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos törvényes határidő **2025. február 04.** napján jár/na le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A pertörténet során ismertetett elsőfokú-, és másodfokú, valamint a felülvizsgálati eljárásokban **felperesként** vettem részt, ezért a jogaimat és érdekeimet azon eljárásokban is érvényesítettem **közvetlen érintettségem** miatt, melyet a nevezett eljárásokban előterjesztett beadványaim tartalmaznak.

Az indítványozói jogosultságomat az **Abtv. 27. §**-ára alapítom, figyelemmel arra, hogy a jelen indítvánnyal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntések az általam kezdeményezett eljárásokban, alapvető jogaim, az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmeivel születtek.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

IX. cikk

(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek** és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Abtv. 29. §

Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést **érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség**, vagy **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés** esetén fogadja be.

Abtv. 52. §

(1b) Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.

20/2017. (VII. 18.) AB határozat

[23] A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. **A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja.** Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.

7/2013. (III.1.) AB határozat

[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye** a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. **A tisztességes eljárásból fakadó elvárás** tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit **kellő alaposággal megvizsgálja**, és ennek értékeléséről **határozatában számot adjon.**

[38] 2. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog azt a minimális tartalmi követelményt állítja az adóigazgatási eljárásban hozott határozatot felülvizsgáló bírói döntés indokolásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit **kellő mélységben** vizsgálja meg, és ennek **indokait döntésében részletesen** mutassa be.

3/2015. (II. 2.) AB határozat

[21] ...Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből - az **Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel** - a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgáster keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a **szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák**.

Az **elsőfokú bíróság** a jogszabályoknak és a józan észnek megfelelően hozta meg az ítéletét, s indokolásában helyesen rögzítette, hogy (ld. [31] bekezdésének utolsó mondata) „Összességében a felperesnek a cikkben érintett előterjesztés kapcsán a szavazás során elfoglalt álláspontja a hiányzó adatok miatt **szükségképpen hamis színben tűnhet fel** a helyi közélet iránt érdeklődő olvasók szemében, annak ellenére, hogy a cikkben az alperes valótlan tényállítást nem tesz.”

Ezzel szemben a jogerős ítélet indokolásának [35] bekezdése alapján „Vagyis az írás azt közvetíti, hogy a felperes a fia közlekedési balesete miatt nem támogatta azt.”, azonban egy sajtóperben nem releváns, hogy mit közvetít egy cikk.

A töretlen bírói gyakorlat alapján „**Az, hogy egy írás mit sugall, sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet**, mivel nem felel meg a sajtó-helyreigazítást megalapozó valótlan tényközlés, illetve a való tény hamis színben való feltüntetése kritériumának.” (BDT2014. 3192.)

A Kúria megsértette indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy hatályában fenntartotta a **súlyos hibákban szenvedő** jogerős ítéletet. A jogerős ítélet jelen ügyben azért hibás, mert valótlan tényközlésként, nem pedig való tények hamis színben történő feltüntetésként bírálta el, amelynek során nem lehetne megalapozott módon hivatkozni a PK 12. II. pontjának utolsó mondatára, miszerint „A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra.”

A PK 12. II. pontjának utolsó mondatából ugyanakkor kiemelem az első részét, miszerint „helyreigazítást kérő **személyének megítélése** szempontjából”, azaz a jogerős ítélettel szemben nem az átlagolvasó, hanem felperes szempontjából kell vizsgálni, hogy közömbös vagy sem.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a csatolt iratok és alperes törvényes képviselőjének személyes nyilatkozata alapján helyesen rögzítette a [29] bekezdésében, hogy „A bíróság álláspontja szerint ezek a feltételek a felperes által sérelmezett cikk kapcsán teljesültek. A sérelmezett cikkben az alperes kontextusban jeleníti meg a felperes fia közlekedési

bűncselekményét, illetve a felperesnek a kiskörút meghatározott szakaszain éjjeli időszakban bevezetendő sebességkorlátozásról szóló előterjesztés kérdésében való állásfoglalását A cikkben az alperes a felperes álláspontját indokoló tényeket hiányosan tárja az olvasók elé. **Azt a látszatot kelti, hogy a felperes nem támogató (tartózkodó) szavazatának indoka csupán az, hogy soknak tartja az ezzel összefüggésben kihelyezendő közlekedési táblák számát, illetve a megengedett 50 km/h sebesség korlátozását is feleslegesnek ítéli. Az alperes törvényes képviselője (a cikk szerzője) maga is elismerte, hogy a 2023. június 19. napján megtartott bizottsági ülés jegyzőkönyvének tartalmát ismerte a cikk megírásakor. A jegyzőkönyv tartalmazza a felperes nyilatkozatának ismertetését, amely – az előterjesztésben szereplő időszakos sebességkorlátozás helyett - egyértelműen **több fajta** sebességkorlátozó intézkedés bevezetését tartja indokoltnak. Az alperes a cikk megírását megelőzően a **felperest nem kérdezte meg** a sebességkorlátozás elrendelésével kapcsolatosan elfoglalt álláspontjának kifejtése érdekében, ezért különösen hangsúlyos, hogy a bizottsági ülés jegyzőkönyvében rögzített nyilatkozatokkal **milyen formában ismertette** meg az olvasókat."**

Kiemelem az **elsőfokú bíróság** ítéletének indokolásának a [30] bekezdését is, miszerint

„Az Alkotmánybíróság a sajtószabadság érvényesülésével kapcsolatban több határozatában is hangsúlyozta, hogy a polgároknak alapvető joguk van ahhoz, hogy a közügyeket érintő kérdésekről információhoz jussanak. A sérelmezett cikk elején az alperes valóban utalást tesz arra, hogy a helyi képviselőtestületben az ellenzék szorgalmazta a város vezetésénél a kiskörúton késő éjszakánként zajló autós versenyek megakadályozását. Ez az általános tartalmú felvezetés nem teszi szükségtelessé, hogy az éjjeli sebességkorlátozás elrendelésére vonatkozó előterjesztés kapcsán a felperes szavazatát meghatározó **valós tények teljes körben** ismertetésre kerüljenek. **Sőt éppen ellenkezőleg**, azt veti fel, hogy a hangoztatott ellenzéki állásponthez képest mi lehet a magyarázata a felperes tartózkodó szavazatának. A tartózkodó szavazatot az általános közfelfogás elutasításnak, **„udvarias nem” szavazatnak** tekinti.”

Az elsőfokú bírósággal egyetértve a perbeli cikk nem megfelelő tájékoztatás, és nem hiteles és nem pontos tájékoztatás (azaz nem felel meg az Smtv. 12. § (1) bekezdése mellett az Smtv. 10. §-ának sem), hanem felperes ellen irányuló lejárató cikk, amit úgy rakott össze, azaz tudatosan szerkesztett az alperes törvényes képviselője, hogy **tisztában volt** a júniusi Városüzemeltetési és Fejlesztési Bizottsági ülésről felvett jegyzőkönyvben foglalt felperesi nyilatkozatokkal, de a 2023. november 23-ai cikkébe **olyan valós mondatokat ragadott ki (idézett), amelyekkel a való tényeket hamis színben tüntetett fel**, annak érdekében, hogy felperest le tudja járatni, mert 2023. novemberében már lehetett tudni, hogy felperes lesz a 2024. június 9-ei választáson az ellenzéki polgármester-jelölt.

A jogerős ítélet indokolásának [34] bekezdésének „Ezek ismertetése **hiányából nem következik** az, hogy általában ellenzi a sebességkorlátozás bevezetését.” súlyosan téves és a józan észbe ütközik, mert pont ezen felperes korábbi intézkedési javaslatának ismertetése esetén tudhatta volna meg az átlagolvasó a valóságot nem hamis színben, azaz, hogy felperes nem a fia balesete, hanem szakmai okok alapján nem támogatta a perbeli előterjesztést.

Az elsőfokú bíróság indokolásának [28] bekezdésében helyesen hivatkozott a való tények hamis színben feltüntetése körében kialakult irányadó gyakorlatra (ld. 7. oldal): „Az ítélezési gyakorlat szerint a való tények **sajátos csoportosítása, egymás mellé helyezése**

megvalósíthatja a való tények hamis színben történő feltüntetését, amely helyreigazítás elrendelésére alapot adhat (Kúria Pfv.IV.20.323/2019/5. és BH.2024.8.)."

Súlyosan **iratellenes** ítéleti összegzést rögzített a sérelmezett Kúria Pfv.IV.20.639/2024/7. számú ítélete (ld. 7. oldal):

„**[30]** A másodfokú bíróság a jogerős ítéletben helytállóan következtetett arra, hogy e feltételek az adott sajtóközleményben nem teljesültek, **a való tények egymást követő közléséből nem következik más, a közölt tényektől eltérő olyan tartalom, miszerint a felperes összességében és általában is ellenezné a sebességkorlátozás bevezetését.** A cikk kifejezetten közli: a helyi képviselőtestületben visszatérő ellenzéki kérdésként merül fel a gyorsulási versenyek megakadályozása. Az adott ügyben a felperes büntetőügy vádlottjához fűződő hozzátartozói viszonyának hangsúlyozása **sem teremti meg annak hamis látszatát, hogy a felperes a sebességkorlátozással általánoságban nem ért egyet.** A másodfokú bíróság a cikk belső összefüggései alapján helytállóan következtetett arra, hogy az írás lényege a valós tények – a felperes fiával szemben indult büntetőeljárás és a felperes szavazata – közötti összefüggés sejtetése, ami az adott ügyben csupán az alperes sugalmazása maradt. **Olyan következtetés azonban nem vonható le a cikk egésze alapján, hogy a felperes általánosságban ellenezné a kecskeméti kiskörúton a sebességkorlátozás bevezetését.**”

c) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Tisztességtelen és a **józan észbe ütközik**, továbbá sérti az **Alaptörvény VI. cikk (1)** bekezdésében rögzített **jó hírnév védelmét** azon eljárás, amelyben az eljáró bíróságok arra hivatkozással utasították el a keresetemet, és ezzel fosztottak meg a rólam megjelent állításokkal szembeni sajtó-helyreigazításhoz való jogomtól, hogy alperes azzal, hogy a való tényeket önkényes módon csoportosította, helyezte egymás mellé, illetve hagyott el egyes elemek közlését és ezáltal a közlés tartalma érdemben megváltozott, mégsem valósította meg a való tények hamis színben történő feltüntetését.

Az ügy azért kiemelkedő, mert a perbeli cikk sérti indítványozó jóhírnevét, amelynek a VI. cikk (1) bekezdése alapján annak megvédésének biztosítása (tiszteletben tartása), ami egyben a IX. cikk (4) bekezdése alapján a véleménynyilvánítás szabadságának korlátja is, azaz az Alaptörvényben biztosított jog sérelmét eredményezte a bíróságok által, legutóbb a Kúria által meghozott ítélet.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján „Ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.”

A **20/2017. (VII. 18.) AB határozat** indokolásának **[23]** bekezdése alapján „Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

Analógia útján hivatkozom a **IV/1824/2022. számú AB határozatra**

[44] 3.3. A politikai vitákkal kapcsolatban azt is fontos kiemelni, hogy az ennek keretében megfogalmazott tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznap értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. **A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára.** Ennek az értékelésnek a szemléletét az határozza meg, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel {a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28]}. A mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági teszttel történő vizsgálatán, és az úgy valamennyi körülményének értékelését igényli.

[48] ... Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint azonban ezen kijelentés elbírálásakor a Kúria tévesen vonta azt a politikusok egymás közötti vitájára irányadó – a fentiekben részletezett – alkotmánybírósági gyakorlat alá, ugyanis abba csak olyan kijelentések (politikai véleménynek minősülő tényállítások) tartozhatnak, amelyeknél a választópolgároknak valóban van olyan értelmezési lehetőségük (amennyiben a vita politikai természetét és a vitát folytató felek politikai szembenállását figyelembe veszik), amely alapján **megfelelő következtetést tudnak levonni.** **Ezen kijelentés esetében azonban ezen követelmény nem állt fenn.**

[49] Az Alkotmánybíróság jelen kijelentés tekintetében is fenntartja az előző pontban írtakat: ezen kijelentés értelmezése tekintetében a választópolgárok nem feltétlenül tudták azt a következtetést levonni, hogy ez az állítás nem az indítványozó konkrét jogellenes eljárását jelenti, hanem csak egy általános kritika vele szemben. A helyi választópolgároknak ugyan az „ignorantia juris non excusat” elve alapján kötelessége ismerni a helyi rendeleteket, ez alapján tehát joggal feltételezhetnénk, hogy az alperes kijelentését a választópolgárok valóban tudták csak egy általános kritikaként értelmezni. ... Vagyis joggal feltételezhető, hogy a választópolgárok nem ismerték egzakt módon a vagyongazdálkodási rendeletben – szerződéskötés esetében – meghatározott értékhatárokat. Erre tekintettel jelen esetben is megállapítható, hogy a Kúria ezen alperesi kijelentésnek olyan értelmezést adott, amely **ellentétes az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével,** tehát az alkotmányjogi panasz ezen pont tekintetében is megalapozott.

A másodfokú bíróság és a Kúria a döntéseik meghozatala során **figyelmen kívül hagyták azt is,** hogy a **Barata Monteiro da Costa-ügyben** a mások társadalmi megbecsüléshez való jogát veszélyeztető közlések során fokozott figyelemmel kell lenni a jóhiszeműség, a pontos és megalapozott tényeken alapuló tájékoztatás követelményére.

A **Pedersen and Baadsgaard-ügyben** kimondottak szerint minél súlyosabb az implikált vád, annál magasabb fokú ténybeli megalapozottság várható el (ld. **13/2014. (IV. 18.) AB határozat [37]** bekezdése).

Ezt követően az Alaptörvény hetedik módosításával 2018. június 29-i hatállyal az **Alaptörvény VI. cikke** is módosult, és e cikk (1) bekezdésében a korábbinál nagyobb hangsúllyal jelenik meg a magánélethez való jog védelme.

Ezen rendelkezés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és **jó hírnevét tiszteletben tartsák**.

A **7/2014. (III. 7.) AB határozat** [49]-[50] bekezdéseiben, valamint a **13/2014. (IV. 18.) AB határozat** [31] bekezdésében kifejtésre került, hogy **menyire járt el kellő gondossággal az információ továbbadása során a sajtószerv**, ami alapján megállapítható, hogy **nagyobb körültekintés várható el, ha a közlés jóhírnév sértésére is alkalmas**.

Az **Emberi Jogok Európai Bírósága** hasonló szempontokat rögzített a sajtófelelősség vizsgálata kapcsán [Magyar Jeti Zrt. kontra Magyarország, **EJEB (11257/16)** 2018. december 4. 76-77.].

Ebben a körben megjegyzem, hogy a 2018. október 11. napján kelt **Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.657/2018/8.** számú ítéletének 6. oldal 2-4. bekezdéseiben elvi élel kifejtette, hogy

*„A sajtót a **társadalmi vita igénye sem jogosítja fel arra, hogy a vita „felütéseként” valótlan tényeket közöljön, híreszteljen.** A társadalomnak nem fűződik érdeke ahhoz, hogy valótlan tények, bizonyítást nem nyert adatok alapján folytasson le társadalmi, politikai vitát.*

*Az **alperesek nem hivatkozhatnak** tehát a helyreigazítási kötelezettség alóli mentesülés alapjaként társadalmi, politikai vitára akkor, ha a vita indításaként írásukban valótlan tényeket közölnek, azok valóságának alátámasztására alkalmatlan bizonyítékokat megjelölve.”*

A fentiek alapján a Szegedi Ítéltábla és a Kúria ítélete is sérti indítványozóknak az Alaptörvény VI. cikk (1) és IX. cikk (4) és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogait, azoknak sérelmét eredményezte.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A jogerős ítélet végrehajtásának **felfüggesztését nem kértem**.

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványom **nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá**.

Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő **adataim** nyilvánosságra hozatalához **nem járulok hozzá**.

c) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az elsőfokú eljárás során a keresetemhez mellékeltem az Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi panasz eljárásra is kiterjedő (ld. „az Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi panasz eljárásokat is ideértve” fordulat), 2023. november 24. napján kelt **ügyvédi meghatalmazást**.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

A Kecskeméti Törvényszék 16.P.20.015/2024/8. számú ítélete, a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.095/2024/6. számú ítélete, valamint a Kúria Pfv.IV.20.639/2024/7. számú ítélete igazolja érintettséget (amelyek az iratanyag részét képezik).

Budapest, 2025. február 04.

Tisztelettel:

indítványozó (korábbi felperes)
képv.:

dr. Litresits András ügyvéd

